

MARTINA RICHTEROVÁ

A close-up portrait of a woman with long, wavy, light brown hair, smiling slightly and looking towards the camera. She is wearing a black top and a necklace with a cross pendant. The background is a solid orange color.

FIORANGELO

OBUV OD PROFESIONÁLŮ

MARTINA RICHTEROVÁ vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze obor management, marketing, cestovní ruch a hotelnictví. Módní stylistka, spolumajitelka hotelu Olympia v Mariánských Lázních a majitelka zastoupení italské módní značky obuvi FIORANGELO pro Česko.

Vystudovala jste na VŠE v Praze obor cestovní ruch a hotelnictví. Byl to obor, kde jste viděla své uplatnění?

Před VŠE jsem ještě rok a půl studovala chemii, což bylo pro mne spíš trápení. Odešla jsem z ní a ekonomii jsem v té době brala spíš jako obor, ve kterém se můžu uplatnit takřka všude. Kdybych se orientovala spíš podle srdce, tak bych si vybrala raději režii, nebo produkci. Ale byla jsem realista a věděla jsem, že na tyto obory je velmi těžké se dostat.

Mělo jste možnost již v průběhu studia získat reálné praktické dovednosti a zkušenosti?

Školu jsem začala studovat roku 1989. To byla sametová revoluce, které jsem se účastnila už od první chvíle na Národní třídě. První rok jsem žila těmito změnami a zároveň se styl výuky změnil od základu. Brigády jsem si samozřejmě hledala nejvíce z důvodu financí, ale v oboru marketingu. Pracovala jsem pro společnost,

která vyráběla zmrzliny. Škola to byla ale úžasná. Jelikož mě marketing bavil už na škole, tak jsem si brigády vždy hledala v tomto oboru.

Když se podíváte s odstupem času, dalo Vám něco studium do praxe?

Určitě ano. Hodně předmětů se vyučovalo i na praktických příkladech, i když si myslím, že marketing je obor, který ve mně prostě je a škola tomu dala pouze nějaké pravidla a formu.

Jste módní stylistka. Správně kombinovat střihy, látky, barvy a tvary do komplexní módní formy může skutečný stylist, člověk s citem pro módu. Kdy jste zjistila, že tento vrozený cit máte i Vy?

S tím žiju už od mala. Moje máma pracovala na odbytě v Tatrašvitě, v textilní fabrice. V dětství jsem vyrůstala za socialismu a nijaké hezké oblečení u nás nebylo. Díky mámě, která mi nosila oblečení určené na export, jsem měla vždy něco zajímavého. Ve škole mě mnoho krát poslali domů se převlíknout, protože overaly a jiné módní výstřelky na mě nemohli „skousnout“. Od stření školy jsem oblékala některé své kamarádky a pak to pokračovalo i dál na vysoké škole. Vždy jsem se dívala na lidi kolem sebe a přemýšlela, co mají špatně, a jak bych je převlékla.

Kdy jste se začala hlouběji zabývat módními styly?

Módní styl mě zajímá odjakživa. Nepamatuji se, že by to bylo někdy jinak. S tím jsem srostlá. Nejdříve to bylo moje hobby, které jsem se později rozhodla zužitkovat i profesionálně.

Před deseti lety jste s manželem postavila hotel v Mariánských Lázních. Pomohlo Vám při otevření a provozování hotelu vystudovaná škola?

Když jsem hotelnictví začala studovat na VŠE, tak mě nikdy nenapadlo, že by se

mi to někdy mohlo hodit. Vystudovaný obor mi určitě pomohl, i když v dnešní době existují v zahraničí specializované školy, které by mi dali výrazně víc. Ale v tomto životě to už nestihnu.

Hotelový byznys se považuje za jeden z nejtěžších byznysů. Jak se Vám daří v této turbulentní době?

S manželem jsme si vybrali intuitivně stabilní hotelový obor. Orientujeme se na léčebné a wellness pobyty, které vlastně k Mariánským Lázním patří. Klientela k nám jezdí spíš na delší dobu,

až na dva týdny. Tyto pobyty doplňujeme kratšími, víkendovými wellness pobyty. Tento byznys nepodléhá povětrnostním vlivům, ani terorizmu. Klientela jezdí stabilně, tak si stěžovat určitě nemůžeme. Ale vždy je potřeba jít dál, tak pracujeme už na dalším projektu.

Vrátíme se k módě. Váš aktuální projekt je spjat s módní obuví italské výroby FIORANGELO.

Co bylo tím impulsem se vrhnout do tohoto podnikání?

Už delší dobu jsem přemýšlela, že chci dělat něco vyloženě svého, co mě bude bavit a naplňovat. Měla jsem v hlavě plány, jaké značky bych chtěla do Čech přivést, ale všechny projekty byly finančně velmi náročné. Každopádně je mám někde uložené a doufám, že nastane doba, kdy je ještě zrealizují.

Kdy u Vás nastal ten bod zlomu, kdy jste si řekla, že teď nastala ta správná chvíle?

Už několik let jsem u své kamarádky z Popradu obdivovala její botky. Ta mi řekla, že je má od značky Fiorangelo, která v té době byla pro mě úplně neznámá, ale boty byly překrásné. Jako Slovenky máme k módě trochu blíž, než Češky. V módě jsme odvážnější. Fiorangelo má

své zastoupení už léta v Bratislavě a když jsem tam přišla, cítila jsem se jako v ráji. Jedny boty hezčí než druhé. Sama jsem si hned odnesla čtvery. Před tím jsem si pro boty jezdila vždy do Itálie, tak to byl pro mne okamžik zlomu, kdy jsem si řekla, že v Čechách nic takového není a musím sem tuto značku přivést.

A proč jste si zvolila v Česku neznámou značku FIORANGELO? Čím Vás zaujali?

Jak už jsem řekla. Boty jsou krásné, originální, šité z kůže. Ceny nejsou astronomické, odpovídají jejich kvalitě. Zaujalo mě, že nádherné boty dělají nejenom pro ženy, ale i pro muže. Společnost Fiorangelo dodává boty takřka do celého světa. Najdete je i v Arabských Emirátech tak i v Rusku.

Fabrika Fiorangelo se nachází v městečku Falerone, nedaleko Ankony v oblasti Marche. Vlastní ji pan Fiorangelo Cesetti se synem Riccardem.

V čem je tedy jejich přidaná hodnota oproti konkurenci?

Nejvyšší přidaná hodnota je v jejich originalitě, kráse a kvalitě. Boty se vyrábí 100% ně v Itálii, na což jsou majitelé patřičně hrdí, protože dnes většina výrobců stěhuje aspoň část výroby do Číny.

Kde se můžeme na Vaší nabídku obuvi podívat?

Butik mám v současné době v Domě Módy v přízemí na Václavském náměstí. Kompletní kolekce je k vzhlednutí na stránkách www.fiorangelo.cz, nebo na [facebooku](https://www.facebook.com/fiorangelo).

Co byste doporučila z Vaší kolekce na podzimní období?

To je těžká otázka. Všechny boty jsou krásné. Ale pro dámy mám kozačky v aktuálních barvách vínové, fialovo – vínové. Rovněž v krásné lakované kůži. Mě osobně se líbí model v kombinaci s an-

tilopí kožešinou. Pro pány mám klasické boty, ale i extravagantní. Myslím, že u mne najde každý, co hledá, přibližně ve stovce modelů.

Na závěr řekněte našim čtenářům, jaká je Vaše cesta k úspěchu?

Každopádně jít za svým cílem a za svým snem. Nebát se to realizovat a úspěch se dostaví, i když ne vždy je to jednoduché. Musí člověk svému projektu věřit.

Přejeme Vám mnoho spokojených zákazníků.

Text: Redakce | Foto: Archív